

alene. Da England maa arbejde for en Udvikling, der gør den Slags Skridt mere mulige, bør den engelske Regering i Genève fremsætte et Afrustningsforslag, der skaber bestemte Garantier for de Staters Uafhængighed, der har afrustet. Spørgsmaalet skal ikke behandles saaledes, at de enkelte Folk handler paa egen Haand, men det skal behandles gennem en international Organisation. Det vil sige, at han ikke tager Afstand fra sine Partifællers Forslag her i Landet, men han siger, man kan ikke afruste enkeltvis, saadant noget skal gøres i Kraft af en fælles Overenskomst, som forhaabentlig ogsaa vil komme i Stand, naar Nedrustningskonferencen træder sammen den 15. Juli næste Aar. Der blev af det ærede Medlem Hr. Munch nævnt, hvordan Boncour, den franske Socialdemokrat, stillede sig; han siger: Det nye her er dette, at Delegationerne er forenede for at søge at stille alle deres respektive Landes Kræfter i Retfærdighedens Tjeneste. Der er Nationer, der har kunnet gaa til en Afrustning. Han siger ikke, hvilke Folk det er, der vil gøre det, for det vanskelige ligger netop i, som det blev bemærket, at det franske Ord désarmement betyder baade Afrustning og Nedrustning, og naar der tales om de afrustedede, da tales der ikke om Panama og Luxemburg, for dem regner man ikke med, men man gør ligesom det ærede Medlem Hr. P. Munch, man tænker paa Tyskland, Østrig, Bulgarien og Ungarn; af den Slags Lande er der jo en Del, som vi herhjemme vilde kalde nedrustede Lande, ikke afrustedede, i alt Fald gælder det for de tre Landes Vedkommende. Boncour siger altsaa, at der er Nationer, der har kunnet gaa til Afrustning, og der er ingen Grund til at bede dem afruste. Naar han taler om Lande, som har afrustet, maa det sikkert være de Lande, jeg her har nævnt, og der er ikke tænkt paa Danmark. Disse Lande, som nægter at underholde Militærstyrker, deltager i Sanktioner ved økonomiske Vaaben, Boycotting og andet lignende, Understøttelse og Hjælp til den angrebne. Saa er der store Sømagter — her tænker han særlig paa England — de sender den Sømagt, de raader over, og andre Nationer, der som Frankrig har Landhære, stiller militære Styrker til Raadighed indtil det Øjeblik, da den almindelige Følelse af Sikkerhed tillader dem at afvæbne i deres Tur. Det er altsaa de Udtalelser, som Boncour fremsatte.

Hvis et Land stiller sig som Panama og Luxemburg, saa bliver det en Fledføring af de andre Stater. Man har hørt adskillige ledende Socialdemokrater udtale,

at det militære maa overlades til Stormagterne, vi maa nøjes med de økonomiske Sanktioner, men i samme Øjeblik bliver de smaa Lande Fledføringer af de store, og det at være en Fledføring blandt Stater er det samme som at være en Gilding blandt Mænd. Se nu f. Eks. hen til et Land som Finland. Den Gang det var en selvstændig Nation — for det var det jo formelt, Rusland sagde i 1809: Vi ophøjer Finland blandt Nationernes Tal —, havde det en Tid en Hær, men saa blev de befriet for den; Rusland overtog det militære Forsvar, og de kunde altsaa benytte deres Penge til andet. Men nu er de blevet selvstændige, og hvad har dette betydet? Det, at de er blevet selvstændige, det, at de har faaet deres eget og har faaet Lov til at forsvare sig selv, skønt de er i den forfærdeligste Stilling, et Land kan være i, det har gjort, at de har rejst sig, har faaet en Holdning, de enkelte Personer og Nationen som Helhed, og en Fremdrift, som er aldeles forbavsende, til Trods for at de nu maa underholde en Militær-magt.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch omtalte ogsaa det Møde, hvor den engelske socialdemokratiske Minister Henderson havde talt, men han citerede ham ikke. Jeg skal tillade mig at citere: „Hvis et stort Land er Angriber overfor et lille Land, som beraaber sig paa 2det Stykke i Pagtens Artikel 16 — det vil sige, at de ikke skal deltage i de militære, men kun i de økonomiske Sanktioner —, kan, spørger han, de store Lande saa sige til dette lille Land: De har hele vor Sympati, men alt, hvad vi kan gøre for Dem, er at hjælpe Dem økonomisk og finansielt?“ Det var nu Hendersons Udtalelse den Dag. Det er jo muligt, at Henderson er noget impulsiv, saa han ved en anden Lejlighed kan moderere dette Udtryk, men jeg synes, det er i den Grad et Udtryk for en sund Opfattelse, et sundt Temperament, en sund Impuls, hvad han sagde der. Det svarer til det, der blev sagt i 1ste Kommission af den belgiske delegerede Rolin: Vor Grundsætning maa være: Hjælp dig selv, saa vil Nationernes Forbund hjælpe dig. Det var Grundtanken i den belgiske Førsteminister Theunis's Tale, det var Grundtanken i det, som den belgiske Udenrigsminister, Formanden for Forbundsraadet, Hymans udtalte, og Theunis sagde: Jeg taler her paa alle Partiernes Vegne, ogsaa Socialdemokraternes; Socialdemokraten Brouchère sad og hørte paa det. Denne Episode i 1ste Kommission, som det ærede Medlem Hr. P. Munch var inde paa, er det rimeligt, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen